

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 L., 6 luni 3 L. 50 cr., 3 luni 1 L. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 L., 6 luni 4 L., 3 luni 2 L.
Pentru străinătate pe an 12 L., 6 luni 6 L., 3 luni 3 L.

Pentru abonamente si insertiuni a se adresa la:

Administratiile tipografiei arhitecturale Sibiu, strada Măicuților 47.

Correspondențele săntău a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măicuților Nr. 27.

Epiștolele neramurate se returnează. — Articolele nepublicate nu se înșapăzesc.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 15 cr., — de trei ori 18 cr. rândul cu literă garson — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Deutsche-Revue[®]

„Deutsche-Revue” dela Iamăriș este unul curenț publică asupra situației politice a României un articol scris de Dl Tita Maiorescu, care a produs oare care sensație atât în străinătate, cât și în țară. Diletele principale din Europa și mai ales cele din Germania și din Austro-Ungaria au facut publicului împărtășit despre acest articol; dintre dijalele maghiare „Hon” l-a luat drept punct de plecare pentru un gîr de măstără făcute la adresa camionilor politici ai Românilor din Ardeal, eard dintre foile române mai multe l-au combatat și în deosebi „Românul” cu o vehemță chiar și în coloanele sale neobichinuită.

Să fiare îndelocul articolul publicat în „Deutsche Revue” asupra situației politice a României ar fi importantă, ce i să dat. Dl T. Maiorescu, autorul articoului, și un distins literat român, un bărbat politic cu trecere la Români, fiind încă tînăr, un om al viitorului, și să importă de a se cări și sănătatea asupra politicei viitoare a României, eard articolul din „Deutsche Revue” este o desfașurare neșăvîță și pe deplin lămurită a acestor vederi.

Afara de aceasta T. Maiorescu mai este însă și criticul nelindurat și odiocinător atât de excepțional urit, care a rupt cu peana sa apără pășîngînul de iluzii despre, pe care îl țeseră scriitorii generației trecute, și a dat întregie noastre desvoltării politice o direcție așteptată pe nese principii mai puțin plăcute celor dispusi la viață, dar mai potrivite cu adêveșrul și cu firea poporului român. Noi

* Publicăm acest articol ce ne vine dela o persoană stimabilă, îl publicăm ca o părere ce merită în timpul nostru și o cunoaștere și de publica noastră. Nu ne facem rezerva în speranță că vom putea reveni asupra cestuielor cuprinse în articol.

Rcd.

totii, care trăim astăzi, ne aducem încă aminte de furta, pe care criticele lui Maiorescu o stărnîseră în publicistica română: abia mai remăsesc vreo-foaie română, care să nu îl combătă atunci aceste critice, și nu a ramas cuvenit asupră în dicționarul nostru atât de bogat în cuvinte necompăte, care să nu îl fi întrebuită la adresa Dlni T. Maiorescu, a amicilor săi literari, și a organului lor de publicitate „Convorbiri literare”; îl săd, că sunt cosmopoliti și „francomeni”, că vor se germanizeze, că insulă umbrel sublimă alături noștri și că chiar căci în picioarel tot ce ne este mai sfant! și care a fost roadele acestei lupte invinsante? Astăzi, după o vîcă ane de dile, numai nimănu înدرăznește să pună în discuție vederea emisă de Dl T. Maiorescu în ceea ce privesc desvoltarea noastră intelectuală, ci le admit chiar și aceia, caru ni voiesc oru poștă și le spîcse în lucrarea lor. Aduc dăr și cînd acest om, care a iubit într-un rând să ne stăpânească astfel prin vorbe sale, vine și și desfășură vederea în ceea ce privesc desvoltarea noastră politică, e un lucru firesc ca toți aceia, caru ni înlegături oru vor să admînă aceste vederi, să fie cuprinși de viață îngrijește, fiindcă ei sunt atînzi tocmai acolo, unde îdeore mai tare și trebuie să simtă, că se affă cu un adversar, care stă pe un teren de mai nănat pregarit și pe care o burină de mai nănat lă-i făcut chiar mai tare decum fusese dintru început.

Și dacă articolul publicat în „Deutsche Revue” nu ar avea altă importanță, o are pe acesta: el a fost scris de un om, care a iubit într-un rând să împună vederile sale chiar și adversarilor sei.

De aceea tocmai acum, când ne affâm în ajunul unui nou perior de acțiune politică, este bine, este chiar o datorie de a ne da mai cu din adunăseamă de vederile desfașurate în ar-

ticolar din „Deutsche Revue” în deosebi intru că ele privesc pe Români din impărația Habsburgică, căci părările unui om ca Dl T. Maiorescu numai indiferente nu ne pot fi.

Este în articolul din „Deutsche Revue” o parte, care ne privește directe pe noi și această parte dorim să o punem în vedere oamenilor nostri politici, să înțelege, fără de a ne pronașta, dacă admitem ori nu vedemem în articol.

Dl Maiorescu are drept punct de plecare un principiu, pe care crede de prios al mai formulu, însă care, ca unul ce de sine se înțeleag, străbate printre rândurile articolului: că România din România, în toate circumstanțele lor politice, trebuie să înțeleagă și de ceilalți Români, care trăiesc prin terile de dimprejură statului român și români.

Apicând acest principiu, sănătatea României din monarhia noastră, rezultă, că nici noi, în combinația noastre politice, nu trebuie să scăpăm nimă odată din vedere interesele statului român și că ar fi rea și nenătășia orice acțiune politică, din care ar pută să rezulte pentru noi unul dintre oare-care, dar o jignire, fie directă, fie indirectă, pentru statul român.

Arătând dar cuvintele, pe care România le are, ca stat de sine stătător, de a combate acțiunile rusești în Orient, de Maiorescu mai adâng, că România și ca stat român trebuie să incine spre cercu de luxuriile Austria, de care în Austria România se bucură, ca român, de mai multă libertate decât în Rusia, și ar fi un lucru nefără, ca statul român să incine spre o putere vrăjitoare Românilor, decât poate în casul, când ar voi să nrâmărește niceșcoșuri acușunse față ca ceeașătă putere mai puțin vrăjitoare; sără Da socoteșce, că urmărește unor asemenea scopuri ar fi pericolosă atât pentru statul român, cât și pentru România din Austria.

De aceea tocmai acum, când ne affâm în ajunul unui nou perior de acțiune politică, este bine, este chiar o datorie de a ne da mai cu din adunăseamă de vederile desfașurate pe la

sunt cu gîndă, și ce chilie durată să faceă la poarta biserică pentru școală; și apoi se fi vîzut pe neobositul părinte, cum umbra prin sat din casă în casă, împreună cu bădiga Vasile și Ilie, dascălii bisericei, un holtei străvân, frumos și voine și sătul de omeni săd și dea copii la învățătură. Să unde nu s'a adunat o mulțime de băieți și vor la scoala, între care eram și eu un baist priărit, rușinos și fricose și de umbra mea. Cea dințâi scolăriță a fost înșaig. Smărăndița pol., o șagi de copila ageră la minte și aşa de siltoare, de întreces mari pe toti băieți și din carte dar și din nebunii. Părintele meu în toată gîna din pe școală și vedea ce se petrece. Intru una din dile ne pomenim și, că părintele vine la școală și ne aduce un an scuon non și lung, și după ce a întrebat de nască, cum erau ne purtăm, a stat puțin pe gânduri, apoi a pus pume scuonii „Cuol Balan” și l'a lăsat în școală. În sită de ne credin, că ea vine părintele la școală cu un Moș Fotea, cojocarul satului, care ne aduce dar de școală noastră un drăguț de biciușor de urele impletit frumos,

și părintele îl pune nume „Sfântul Nicolai” după cum este și hramul bisericii din Humulești. Apoi potesc pe moș Fotea, că dacă ior mai pici ceva curdea bune, să mai facă aşa din cînd în cînd cănu și ceva mai grosu dacă se poate... Bădiga Vasile a zîmbit atunci, care noi scolarii am reusit cu ochii holbi unii la altă. și a pus părintele pravilă și a șis: că în toată Sâmbătă se va proiecta băieți și fele, adele să ascute dascălul pe fiecare de tot ce a învestit postă septembrie, și că greciile va face să îl le însemne cu cărbune pe ceva, ear la urma urmelor de fie care gresală și arăda școlarul că un sfant Nicolai. Atunci copila părintelui, cum era springă, și plină de inuri, a bufluit de ris. Păcatul ei, sărmană! Ea poftim de incalcește pe Balan, jupânește, și părintele de tot posomort, să facem pocing-o sfântului Nicolai cel din cuius.

Si cu toată sărănicina lui moș Fotea și alii băduți Vasile, Smărăndița a manecat papara și pe urmă sedea cu mânile la ochi și plängea ca o miresă, de sără cămeșă de pe dînsa. Noi cînd am vîzut asta, am remas înlem-

Dar eată cuvintele proprii ale lui Maiorescu:

„Dacă aruncăm acum o privire asupra stării Românilor basarabieni de sub Rusia, precum și asupra stării Românilor din Bucovina, bă chiar și din Ardeal ori din Banat, de sub Austria, ni se arată numai decât o deschisă inverșă: Români din Rusia sunt niniști; Români din Austria prosperă; Rusia este o putere, care existe și conservă; Rusia și statul absolutismului se subjuge prin centralizare; Austria remane în esență un stat federație al comunităților dintr-o deschisă naționalitate. O singură școală românească nu mai există în Basarabia, o singură foaie românească nu se tipărește în Rusia, un singur să tipărește în românește nu poate trece din afară preste granițele Rusiei: naționalitatea română, ca atare, a dispuș aproape între Rusi în timp de cinci-decări de ani.

„Că totul atîfel în Bucovina austriacă. Nimic nu se opune aci din partea statului desvoltării bisericii române, a școliei române, a culturii române. Se tipăresc cărți și reviste românești, limba și literatura română e obiect de studiu în gimnaziile și la universitatea din Cernăuți, bă chiar în deceniul nostru un Român din Bucovina, baronul Petruș, a fost în calitatea sa de reprezentant al naționalității române, ministru de stat al Austriei sub Hohenwarth.”

Aceste cuvinte atât de lămuritoare, reu înțelese de către unii și din adins exagerate în înțelesul lor de către alii, au dat loc la oare-care amărăciune, pe care o vedem manifestată în deosebi în coloanele unei dintre foile române de la noi.

Precum vedem, în cuvintele mai sus citate, nu e vorba nici de Maghiari nici de Austro-Ungaria, ci numai de acei Austriaci, care conservă naționalitate. Autorul articoului din „Deut. Revue” s'a

FOITA.

Amintiri din copilarie.

„Convorbiri literare.”

Stau cîte odată și mi aduc aminte ce vrem și ce oameni mai erai în pările noastre, pe cînd începeam și eu dragăția-doamne și mă ridică bătăla la casa părintilor moi, în satul Humulești; săt maro și vesel, împărțit în trei parti, care se ţin totdeauna: Vatră satului, Deleni și Bejeni. și apoi Humulești și pe vremea aceea nu erau numai aşa un sat de oameni fară capătă, ci sat vecchiu, răzgăse, înțemate în toată puterea cuvântului; cu gospodari tot un și unul; cu flăcăi voinic și fete mândre, care prelungă horă scuia în învăță și sunice, de vînt satul de vataile în toate pările; cu biserică frumoasă și nece preoți și discorsi ca acela, de făcan mărciște satului. și părintele Ioan de sub deal, Doamne, ce om vrednic și cu bunătate era! Prin indemnul seu ce mai pomeni s'au pus în jînterim, care îngăduit cu ziplaz de bârme stre-

nîj. Ear părintele, bă adă cu mână aducând pitaci și colaci din Bucovina și împărțî la nețără, de ne-imbălită și treaba mergea strănu; băieți schimbă tabă în toate gîile și Sâmbătă procură.

Nui vorbă că noi tot ne faceam felul așa căte-dată; căcăi bățul în care era așezată filă cu cruce-ajută și băchile scrise de bădiga Vasile pentru căre se face, cum ajuns la tratajă: doară bine! în lipsa părintelui și a dascălului intram în interîn, tineam cesălăuul deschis și cum erau filele cam sunce, trăgea mustele și bondarii la ele și cînd clăpănam cesălăuul, căde douăcăi de suflare prăpădiam deodată; potop era pe capul mustelor! Intru una din dile ce-i vine părintelui, nu caută cișcioalevo și cădă le redă și săngeroz, cum erau, își pune mânile în cap de nețără. și cînd alăi pricină, începe și poftă pe fiecare la Balan și a ne măngâia cu Sfântul Isracl Nicolai pentru dureurile ciuvioșelor muște și ale ciuvioșilor bondari, care din pricină noastră au patinit. Nu trece mult după asta, am remas înlem-

mai mult groază. Comerçul, atât de înforțitor altă dată între Tesalia și Grecia, stagnăză acum cu totul¹.

Dreptul istoric al Românilor din Ungaria.

(Urmare 11.)

Această situație a poporului valacă a tăinuit până în veacul XVII, cînd abia din timpul acestei datează legile diferențe ale terii, prin care Valacișii au fost despoilați de toate drepturile lor, evenind iobagii. — și deacoreară nu răscolaș terenilor ungureni și iobagia terenilor din Ungaria, proclamată (Decembrie 1514) prin hotărârea dieței în urma aceliei recolzi, au conditonalat poziția Valașilor din Transilvania; prieina robirei deservise a poporului valacă o puternică empatie cu mișcarea Valașilor din Transilvania, mișcare provocată prin apariția Voivodului valac Mihai Viteazul și potolita după omorina acestuia (August 1601).

Cumă și în teara vecinătății Secuilor s'au aflat Valaci încă la începutul veacului XIII, se vede lăuntrul de cănd din documentul sus pomenit de la 1244, precum și din relația istoricografului ungureșu Kéza. Dacă documentul sălim nunsă despre Valaci apartinători castelului regal al Oderheiului², care erau în poziția celorlăți Valaci apartinători castelurilor regale și stau sub castelani regali; și mai sfârșit despre unul valașesc Breten din județul Treișoanele, un sat cu chisările de a păzi granita, având o jurisdicție liberă³). Dacă celelalte massă a populației valașice din cele 7 scame seceseau a imigrat numai mai târziu sau bă, aceasta nu se poate stator din documente.

După părere obiceașă *fundus regius*, așa numit mai târziu, săn Teara Sașilor la venirea Sașilor sub Geisa II ar fi fost o teară pusă: prin hărnicie nemăștească și înință nemăștească ea ar fi ajuns la înforțare și vădu. Vom și abstrage la locul acesta della literatura destul de bogată, ce tratează despre tema aceasta, căci ajungea constata, că colonia nemăștească din Transilvania îndepărta, cele 7 și cele 2 scame impunătoare cu Teara Bârsei și cu (jutul) Bistrițe dela imigrarea lor până în ziua de astăzi au jucat un rol însemnat în virtute

¹) Documentul respectiv, mai întâi publicat de Schüller adverat că nu este mai presus de cînd îndeosebi; de vreme ce însă este vorba de un judecător Secular nu este deosebit, dacă încă nu există Ladinus. Ursus Kenezus nomină și în personis universorum incolarum villa nostra valachia (Olahul) și significă, quad indeoche obișnuia Siculorum partium illarum incursions, territorio nostra villa occupations, ad tandem redunt sunt inhabitanum et mansionum paucitatem, ut ligna et tigua ad castrum nostrum Uđvard pro eius conservatione et munitione necessaria vim jam subministrare posuit et tamen per Casulanos dicit Olaus etiam invenimus quod invenimus etiam in terram, ubi etiam memoris fidelitate et obsequiorum servitiorum, sub quibus praedecessoribus nostris Hungaria regis terra relieti et donati fuere — Mandamus igitur, ut nemo ipsos universos, praeterea Castellanos nostros de dicto Uđvard judicare et ad servitia qualiacunque cogere praeumat.

²) Bksh. Mileviciu II. 117. 1426... volumus autem, quod siue lacteum sunt consueti ita in villis dicti Kenezus et villaci de sedere. Bocskayus ad faciem vestram, sed in diebus illis, in villa libanib, et ad explorationem in paribas Moldaviae obigati sunt et asseriti, quod nullus omnino iudicium Regalium et territorialium ipsoe judicare seu ipsorum judicio adstare compellere aut compelli facere debet, vel praeemptum, nisi ipsi a semet Kenezus cum praefacte vilas villanis exsumtis sibi Sibilia potioribus, quos maluerint, custodiit hominibus quas erubantibus iudicium et iustitiam valent administrare aique possint.

poziției lor privilegiate și au făcut în timp de pace precum și în răboiu îsprăvi destul de lăuntric. Este însă bătătoriu la ochi, cum și Valacișii susțin, că Teara Sașilor ar fi și a lor patrie moștenită, de vreme ce el încă la descalcare Sașilor ar fi locuit acolo și ar fi împărțit soarta terei⁴.

Acestei afirmații din parte valașă s'a contrăzis că de aspirații din partea săsească de către învețătorii Eder și Schuller, invalidându-se afirmațiunile diferite. Ca totdeauna se vede din documentul de danie al regelui Andrei dela a. 1224, că in silva Blacorum et Bissorum⁵), dar și într-o altă măsură, am remis filii mei, ſiradar Yakub Khan, comandanțul trupelor mele și a ſășinilor, precum și administrația proprietăților statului, i am concregut guvernului civil și militar, și am plecat cu un mic număr de funcționari (ofițieri) către desfășurarea mea. Ceea ce precede este starea lucrurilor pe care am scris-o pentru informarea Excelenței Voastre care are simpatie pentru guvernul Afgan și este un bun amic și regulator al acestui guvern instituit de Dumnezeu".

Va urma.

Correspondență secretă găsită în Cabul în afacerea Afghanistanului.

(S Urmare 12.)

Scrierea lui Shere-Al către generalul Kaufmann cu data de 22 Decembrie 1878.

Emirul fugi din Cabul la 13 Decembrie 1878, întovărășit de restul misiunei ruse; și pe când călătorii spre Mazar-i-Sharif, adăposte generalului Kaufmann o scrioseau cu data 22 Decembrie 1878, în care își manifestă intențunea de a se duce la St. Petersburg, pentru a avea o întrevedere cu Imperatorul.

Eată textul acestei scrisori:

"Dupa complimente. — Am înscinat deja mai înainte pe Excelența voastră că trupele guvernului englez sătrăbăsope pe teritoriul afgan; că au avut loc ciocniri între ele și noi; că el nu dăduse atenție comunicării cădăvadării conform consiliului amical cu mi-ai dat și prin ordinul M. S. împăratului, de a face pace cu el. Sper că aveți cunoștință de toate faptele, pe care le-am reamintit. După ce v'am trimis acea scrisoare, toți națiunile și popoii afgani au venit la mină și "mi-anunțat, că Anglia nu avea alt scop, decât a ne impiedeca de a continua relația amicală cu ilustrul guvern rus, că nu noi trebuie să lasăm pe primul ilustru guvern rus să viziteze teara noastră; că nu cî nu era posibilă de a satisface acum acestu propuner, fiind că acest ilustru guvern, cu toată măriminea sa, nu înținește măna de amicizie; că noi ar reînnoi amicizia noastră cu el pe băsă mai firmă și mai mare prin buna noastră înțelegere și amicizie (friendship and amity) că chiar cînd am fi cu toții ruiniți cum an fost acum spus de către, săptămâna de azi, nu ar turbura alianța noastră cu acest guvern; că

³) Sepplex libelus Valachorum translatio iuri tribus receptis nationibus translatio, in: "Acta Universitatis Iagellonicae", Cracovia, 1791. (Ediz.) — J. K. Schüller, der Klageschiff gegen die sächsische Nation, welche die beiden walachișchen H. B. Bischofs auf dem Landtage von 1841—1843 den Ständen des Grossfürstenthums Siebenbürgen überreicht haben, Hermannstadt 1844.

⁴) Teutsch u. Firsch. I. c. p. 30. 1224... Preter vero supradicta, solum Blacorum et Bissorum cum aqua nassus communes exercende cum predictis scilicet Blacorum et Bissorum, continebantur. Sub nomine Bissorum in insuarele istimis ungurescii se iudegă adesse orum Comitatu; nu trebue prin urmare găsind la Pecenegia apăsă de mult.

ei erau toti de opinie, ca să plece în persoana la Sankt-Petersburg capitala M. S. împăratului, pentru că un congres să se să se acorde spre a proceda la o anchetă și a regula causa mea cu Englezii, întrebându-în cu de drept naivă în Afganistan.

"Ei au adus, că cu ajutorul lui Dumnezeu, călătoria mea în Rusia va produce multe avantajă, și că dreptul nu va fi neglijat în capitala Imperiului. Hotărând a visita St. Petersburgul, conform sfatulor aceloră, cîm'e voește binele, am remis filii mei, ſiradar Yakub Khan, comandanțul trupelor mele și a ſășinilor, precum și administrația proprietăților statului, i am concregut guvernului civil și militar, și am plecat cu un mic număr de funcționari (ofițieri) către desfășurarea mea. Ceea ce precede este starea lucrurilor pe care am scris-o pentru informarea Excelenței Voastre care are simpatie pentru guvernul Afgan și este un bun amic și regulator al acestui guvern instituit de Dumnezeu".

O serioare în același sens a fost adresată de Shah-Muhamed-Khan, ministrușii afacerilor străine, generalului Stolietof.

In aceeași (de 22 Decembrie 1878) în care a fost scriea scrisoarea care precede, Shere-Al trimise la căpăt nobili din Afganistan un firman prin care îl informă de starea critică a afacerilor regatului seu și de intențiiile sale să de a merge la St. Petersburg. El vorbește de asemenea de seriozitatea precește, a guvernatorului general al Turkestanului și a generalului Stolietof, în termeniuri următoare :

"Am primit scrisori dela guvernatorul general și dela generalul Stolietof, la posta (stațione) numita Sar-Cheshmeh; Stolietof care era cu împăratul la Livadia, ne-a scris cacea urmăreasă :

"Imperatul vă consideră ca un frate, și voi asemenea, care sunteți de cealaltă parte a apei⁶) trebuie să arătați același sentiment de amicizie și de frate. Guvernul englez doresc să se înțeleagă cu voi prin intermediul Sultanhui, și doresc să urmăriți avisul și consiliișii; dar doar înțelegătorul este, ca voi să nu primiți pe Englezii în teara voastră; și precum și în anul treaz să se trătați cu însăcăunire și de ceputire (with deceit and deception) până când va trece sezonul rece; atunci voința celui a tot puternic se va manifesta, voința, adeacă guvernul (rus), repetă Bisimilahui, va veni în ajutorul vostru. În scurt, trebuie să fiți siguri că afacerile se vor sfăti și bine. Dacă va vrea D-jel, noi vom convoca o reuniune a guvernului la St. Petersburg, adeacă un congres, ceea ce înseamnă să adunare cu putere. Noi vom deschide atunci o discuție oficială cu guvernul englez, și prin forța vorbelor și a relațiunilor diplomatici, noi vom tâia în întregime orice comunicare și relații enigmele cu Afghanistanul, sau evenimentele se vor fini cu un puternic și important răboiu. Cu ajutorul lui D-jel, nu va rămâne la primăvara nici un simptom sau urmă de neliniște sau neunășităriune în Afganistan."

"Este deci de datorie fidelloi nostri servitorii de a administra afacerile ce le sunt încredințate într'un chip ferm și demn de laudă, mai degrabă decât înainte, și că panenă nașdejde în Djeu și să arde credere, că bunul și afacerile Afghanistanului

⁵) contină și a ajedate cu un picior firm, cum mai înainte și relele și defacțiunile vor dispărea.

Bine scie nobilii Tolmash Babadur și Hatzul la Uhan, secretari ai lui Si-

pah Salar-i-Azim că, grația lui Djeu, sinihel, ce ne am dat în timp de mai mulți ani pentru a instrui pe ofițieri regenților noștri victorioși nu au fost zadarăci și că luptându-se cu trupele engleze ei au desfășurat aceeași bravură ca și armatele națiunilor civilizate. Nici unul din soldații noștri nu s'a dus la cer fără să îi morțoră niște inimici. În scurt, ei au luptat astfel, au pus o rezistență atât de mare în căt toți li au lăudat. Aven depinde încredere, că trupele noastre victorioase vor bate pe inimic prețindînd unde el vor pute lupta contra lor.

"Armata Heratului este de asemenea cunoscută prin bravura și disciplina sa, care este rezultatul serviciilor noastre devotate. Veți exprima regala noastră satisfacție tuturor trupelor și locuitorilor din Herat, mari și mici și le veți dico, că sperăm, că Djeu și profetul său vor fi de asemenea satisfacți precum suntem noi." (Va urma.)

Corespondență particulară ale "Telegrafului Român".

Sibiul, 13 Februarie. (A doua rea extraordinară a comitatului sălii Sibiului). Eri să intrună comitatul în ședință extraordinară în sala cetății. Obiecte de desbatere au fost 18. La 10 ore înainte de ameașă s'a deschis ședința sub presidul dñui comite suprem.

"În dintrul dintre obiecte, a fost ordonată ministerială privitoare la edificarea casei comitatenesc. Comitetul permanent, de bună samă ca și punctă capăt acestei afaceri, s'a decis și a propus cumpărarea casei lui Szalay, unde se află și acum provizoriu oficiul comitatenesc. După puțină desbatere adunarea a conclus cumpărarea acestei case. Mai multă desbatere a fost în privință modalității, cum să se apere spre spese cumpărării evaluate preste tot în sumă de 92,000 fl. pentru ce este zidit și pentru ce este a mai zidi și adaptă. Comitetul permanent a propus un arunc de 4%, după imposibile directe pe locuitorii comitatului în timp de trei ani. Din aruncul acesta se să plătească suma principala; iar restul să se acopere prin un imprumut. C o s a a propus pentru acoperirea tuturor recințelor spre scopul acușării edificiului din cestiiune un imprumut de 100,000 pe 32 ani, eventual pe 36 ani, care să se acopere prin amănajările unui arunc de 17%, și după imposibile directe. Imprumutul acesta va în vedere, ca locuitorii comitatului să nu fie prea îngreunăti cu imposibile, acum cînd toată lumea astă este în stare de a purta sarcini de până aci. Kapp a fost contra acestor propuneri, V. Roman a sprijinat-o; Grohman a propus un imprumut de 80,000, înșe numai de 15 ani și pe lângă acoperirea prin un arunc de 2%. Punânduse la vot propunerile cele două: a lui Cosma și Grohmann, au căut și prin votare nominală să pună primiu în 57 contra 10 voturi propunerea comitetului permanent.

"Celelalte obiecte să rezolvă fără nimilit vorbă. Dintre aceste amintim aprobarea contractului dintre comunele Talmaciu și Poșceni, privitor la unile parcele al Talmaciului cari sunt dincolo de Olt; aprobarea bugetului Apoldului inferior; incuințarea petiției comunei Bojia pentru clădirea unei școli; a căutării moare de Olt.

"Unicul incident care a mai sporit putințele vorba a fost obiectul 4, comunicatul reprezentantul comitatului Torda-Mureș, carea se roagă și a sprijină în pagini săi făcuti la dieță spre scopul de a se reduce libertatea presei. Cosma a declarat că nu a fost mulțumit cu propunerea comitetului: luarea comunicării sim-

